

Súd: Okresný súd Partizánske
Spisová značka: 5Csp/2/2018
Identifikačné číslo súdneho spisu: 3618200088
Dátum vydania rozhodnutia: 23. 10. 2018
Meno a priezvisko sudcu, VSÚ: JUDr. Alena Blašková
ECLI: ECLI:SK:OSPE:2018:3618200088.6

ROZSUDOK V MENE SLOVENSKEJ REPUBLIKY

Okresný súd Partizánske sudkyňou JUDr. Alenou Blaškovou, v právnej veci žalobcu: C. U., W.. XX.XX.XXXX, F. W. L.. Š. XX/X, XXX XX F., právne zastúpený: ADVOKÁTSKA KANCELÁRIA KONCOVÁ&PARTNERS, s.r.o. so sídlom Legionárska 7158/5, 911 01 Trenčín, IČO: 47 256 907 proti žalovanému: PROFI CREDIT Slovakia, s.r.o. IČO: 35 792 752 so sídlom Pribinova 25, 824 96 Bratislava, právne zastúpeného: Advokátska kancelária JUDr. Andrea Cviková, s.r.o. IČO: 47233516, so sídlom Pribinova 25, 810 11 Bratislava, P.O. BOX, o vydanie bezdôvodného obohatenia a iné, takto

rozhodol:

Žalovaný je povinný vydať žalobcovi bezdôvodné obohatenie vo výške 208,64 eur do 3 dní od právoplatnosti rozsudku.

Žalovaný je povinný poskytnúť žalobcovi primerané finančné zadostučinenie vo výške 100 eur do 3 dní od právoplatnosti rozsudku.

Žalobca má nárok voči žalovanému na náhradu trov konania vo výške 100 %.

odôvodnenie:

1. Žalobca sa podanou žalobou dňa 17.01.2018 proti žalovanému vydania bezdôvodného obohatenia vo výške 208,64 eur a zaplataenia primeraného finančného zadostučinenia vo výške 100 eur na tom základe, že žalobca so žalovaným uzavrel Zmluvu o revolvingovom úvere č. 8500119512 dňa 18.06.2015 na základe ktorej poskytol žalovanému úver vo výške 1500 eur so splatnosťou 42 mesačných splátok s výškou splátky 81,82 eur a celkovou čiastkou na úhradu vo výške 2123,58 eur s tým, že žalobca bol povinný zaplatiť odmenu za poskytnuté služby vo výške 1462,86 eur, poukázal na to, že zmluva nemá písomnú formu, neobsahuje obligatórne náležitosti § 9 ods.2 písm. k/ a f/ zákona č. 129/2010 Z. z., preto je úver bezúročný a bez poplatkov, pričom považoval Dohodu o poskytnutí služby za absolútne neplatný právny úkon a v zmysle § 11 ods.1 písm. d/ cit zákona je v zmluve uvedená nesprávna RPMN. Žalobca zaplatil žalovanému na úver sumu 1558,64 eur, pričom skutočná výška úveru bola 1350 eur lebo z nej bol odpočítaný poplatok vo výške 150 eur za poskytnutie úveru, preto si žalobca uplatnil bezdôvodné obohatenie vo výške 208,64 eur a zároveň si uplatnil aj primerané finančné zadostučinenie vo výške 100 eur, lebo žalovaný je podnikateľ a má konať v súlade so zákonmi na ochranu spotrebiteľa, pričom žalovaný túto povinnosť porušil s ohľadom na výrazný zásah do práv žalobcu a neprimerané praktiky žalovaného pri vymáhaní úveru, neustále výzvy a navyšovania dlžnej sumy pôsobili na zdravotný i psychický stav žalobcu.

2. Súd konal v neprítomnosti žalovaného podľa § 180 CSP, pričom právny zástupca žalovaného sa riadne ospravedlnil.

3. Súd vykonal dokazovanie oboznámením sa s obsahom zmluvy o revolvingovom úvere zo dňa 18.06.2015 č.8500119512 č.l.8-9 spisu, dokladov o úhrade úveru č.l.10-13,17-18 spisu, oznámenia veriteľa o schválení úveru č. 8500119512 zo dňa 18.06.2015 č.l.15 spisu, Dohody o poskytovaní služieb č. 8500119512 zo dňa 18.06.2015 č.l.31-32spisu, odporu žalovaného proti PR č. 5Csp/2/2018-33 zo dňa 29.01.2018č.l.39-42spisu a ostatného spisového materiálu a zistil tento skutkový a právny stav:

4. Žalovaný v podanom odpore proti platobnému rozkazu sp.zn.5Csp/2/2018-33 zo dňa 29.01.2018 uviedol, že popiera tvrdenia žalobcu, že zmluva o úvere nemá písomnú formu v zmysle § 9 ods.1 zákona č. 129/2010 Z. z., poukázal na to, že nedodržanie fakultatívnych náležitostí nemá za následok nevzniknutie zmluvy, pričom nebránia platnosti právneho úkonu. Poukázal na to, že žalovaný požiadal o úver 1500 eur so splatnosťou 42 mesiacov, pri mesačnej splátke 46,99 eur. Z bodu 6 vyplýva výška schváleného úveru 1500 eur, preto tvrdenia žalobcu o neuzavretí zmluvy nie sú pravdivé, lebo návrh na uzavretie zmluvy a jej prijatie je na tej listine, tiež nesúhlasil so žalobcom, že zmluva neobsahuje obligatórne náležitosti úveru a tiež poprel i nesprávny výpočet RPMN, tvrdil, že dohoda o poskytnutí služby predstavuje doplnkové a dobrovoľné služby, náklady pre výpočet RPMN nie sú súčasťou celkových nákladov a nemajú vplyv na výpočet RPMN, tiež namietal dôvodnosť a primeranosť finančného zadosťučinenia uplatneného žalobcom, preto žiadal žalobu zamietnuť.

5. Z vyjadrenia žalobcu k podanému odporu, poukázal na absenciu obligatórnych náležitostí úveru podľa § 9 ods.2 písm. k/ zákona o spotrebiteľských úveroch a poukázal nato, že pokiaľ majú tieto náležitosti úveru vyplývať z oznámenia žalovaného o schválení úveru, poukázal na to, že údaje absentujú v návrhu na uzavretie zmluvy, ktorý robil žalobca / formulárová zmluva/ a teda zmluva s takýmito náležitosťami nebola dohodnutá, tieto údaje žalovaný jednostranne oznámil žalobcovi, teda nemôžu byť súčasťou zmluvy o čom svedčí absencia podpisu žalobcu na tomto doklade. Zo zmluvy o spotrebiteľskom úvere č. 8500119512 je zrejmé, že bod 5 / vyplňte/, tento vyplnil dlžník dňa 17.06.2015 s tým, že bod 6 nevypĺňajte/ nebol v tom čase vyplnený, tento vyplnil žalovaný podľa zmluvy dňa 18.06.2015, až následne žalovaný oznámenie o schválení úveru vyhotovil kde doplnil niektoré údaje k zmluve, toto oznámenie nemal žalobca k dispozícii dňa 18.06.2015, preto toto oznámenie nemožno považovať za súčasť zmluvy, ale za nový návrh zmluvy , ktorý žalobca neakceptoval, lebo nie je opatrený jeho podpisom, poukázal na rozhodnutie Krajského súdu v Trenčíne zo dňa 31.08.2017 sp. zn. 4C/395/2016 pod bodom 11 je taký, že výklad zákona je taký, že vyžaduje členenie splátok na splátky úveru, splátky poplatkov a splátky úrokov, vychádzajúc z jazykového výkladu zákona. Z uvedeného dôvodu je už táto skutočnosť sama osebe postačujúca pre záver bezúročnosti úveru. Tiež poukázal na rozsudky Krajského súdu v Žiline sp. zn. 10Co/465/2015 zo dňa 29.01.2016 podľa ktorého údaj termín konečnej splatnosti spotrebiteľského úveru nie je možné odvodzovať od termínov jednotlivých splátok a Krajského súdu v Trnave sp. zn. 23 Co/311/2013 zo dňa 08.09.2013 v ktorom sa uvádza, že pokiaľ ide o konečnú splatnosť úveru, tá musí byť presne určená, teda konkrétnym dátumom splatnosti, nestačí dedukcia, kedy sú splátky splatné a koľko ich má byť. K platnosti Dohody o poskytovaní služieb, ktorú pripravil žalovaný a ak má možnosť v zmysle dohody o poskytovaní služby hneď od poskytnutia úveru vyžadovať platenie za služby bez ohľadu na to či vôbec v budúcnosti žalobca služby využije alebo nie, je jednoznačne v neprospech spotrebiteľa v zmysle § 53 ods.1 OZ a takáto podmienka je neprijateľná, túto vyhlásili už súdy a to Okresný súd Prešov sp.zn. 10C/292/2014 -36 zo dňa 05.12.2014 v spojení s rozsudkom Krajského súdu Prešov sp.zn. 15Co/70/2015 zo dňa 27.05.2015 a Krajského súdu Trenčín sp. zn. 5Co/934/2015 zo dňa 29.06.2016, ktorý vyslovil, že predmetný právny úkon je pre nedostatok vôle neplatný, lebo žalobca mal v čase nepriaznivej finančnej situácie záujem získať úver a tým ju preklenúť a nebolo v jeho záujme žiadať o splatnené služby a to ešte také, ktoré vôbec nemusí dostať, pričom žalovaný má o týchto rozhodnutiach vedomosť.

6. Zo zmluvy o poskytnutí revolvingového úveru č. 8500119512 zo dňa 18.06.2015 vyplýva, že žalobcovi bol poskytnutý žalovaným revolvingový úver vo výške 1500 eur pri splatnosti v 42 mesačných splátok aj s platbou podľa Dohody o poskytnutí služieb 81,82 eur pri celkovej výške 2123,58 eur, pri RPMN 25,42% v bode 5 zmluvy / údaje o požadovanom úvere/, 24,71% údaj pri schválenom úvere v bode 6 zmluvy / nevypĺňajte/, úrokovej sadzbe 17,40 %, pri priemernej RPMN 37,67%, pri úroku z omeškania 5,05% ročne pri poplatku za poskytnutie úveru 150 eur, pričom všetky zmeny a doplnky sa k zmluve budú vykonané po vzájomnej dohode zmluvných strán v dodatku k zmluve. Podľa vstupných údajov pre revolvingový úver uvedených v zmluve pri výške splátky 81,82 eur mesačne spolu s Dohodou o poskytnutí služieb je RPMN 107,99% vrátane poplatku za poskytnutie úveru 150 eur, po výške úveru 1350 eur, ktorú žalovaný žalobcovi v skutočnosti poskytol, keď hneď odpočítal z tejto sumy poplatok

za poskytnutie úveru 150 eur a vyplatil žalobcovi na úver len sumu 1350 eur, teda RPMN uvedená v zmluve je vypočítaná nesprávne, pričom za takýchto podmienok by bola celková výška úveru 3586,44 eur a nie 2123,58 eur ako je uvedené v zmluve. Pokiaľ ide o plnenie zo zmluvy žalobcom jednoznačne vyplýva, že výška splátky bola 81,82 eur čo vyplýva z bodu 5 zmluvy v ktorej časti je uvedená žiadosť spotrebiteľa o splátky a v bode 6 zmluvy sú už údaje schváleného úveru ako aj zo samotného plnenia žalobcu č.l.10-13, 17-18 spisu vyplýva, že žalobca plnil na úver najmenej sumu 81,82 eur mesačne ako je uvedené v zmluve, prípadne 82 eur, nie menej, teda súčasťou zmluvy o revolvingovom úvere bola zároveň aj Dohoda o poskytnutí služieb zo dňa 18.06.2015. Oznamenie o schválení úveru nie je súčasťou zmluvy o úvere, lebo v zmysle bodu 17. Bod 17.1 Zmluvných podmienok podpísaných žalobcom všetky zmeny a doplnenia zmluvy budú vykonané vo forme písomného dodatku k zmluve o revolvingovom úvere, teda zmluva neobsahuje splatnosť jednotlivých splátok, obsahuje výšku splátok a počet splátok a konečnú splatnosť úveru.

7. Z Dohody o poskytnutí služieb č. 8500119512 zo dňa 18.06.2015 č.l.31-32 spisu vyplýva, že jej predmetom je využívanie služieb a povinnosť uhradiť odplatu, pričom sa žalobca z tejto zmluvy zaviazal platiť žalovanému odplatu vo výške 2,56% zo sumy schváleného úveru zníženej o sumu poplatku za poskytnutie úveru, pričom žalobca sa podľa tejto zmluvy zaviazal splácať odplatu s rovnakým počtom splátok a dátumom splatnosti úveru a úroku za úver. Ak dôjde k zosplatneniu splátok úveru podľa Zmluvy o revolvingovom úvere neuhradené splátky odplaty sa stanú splatnými dňom zosplatnenia splátok a žalobca ako spotrebiteľ je povinný ich uhradiť spolu so zosplatnenými splátkami podľa príslušnej zmluvy o spotrebiteľskom revolvingovom úvere pričom táto dohoda zaniká zánikom platnosti zmluvy o revolvingovom úvere, teda ide o závislú zmluvu na revolvingovom úvere, lebo jej trvanie závisí od zmluvy o revolvingovom úvere, pričom ide o zmluvu vedenú pod rovnakým číslom ako zmluvu o úvere a obe boli uzavreté v jeden deň. Dohoda o poskytnutí je v rozpore s ustanovením § 9 ods.10 zákona č. 129/2010 Z.Z účinného od 10.06.2013, podľa ktorého sa zakazuje požadovať od spotrebiteľa úhradu poplatkov a nákladov za vedenie, evidenciu alebo správu spotrebiteľského účtu alebo vedenie je podmienkou poskytnutia spotrebiteľského úveru za ponúkaných podmienok, teda súd je toho názoru, že ide o závislú zmluvu na zmluve o úvere čo jednoznačne vyplýva z obsahu tejto Dohody. Z úhrad úveru vykonaných žalobcom na č.l.11-13, 17-18 spisu vyplýva, že žalobca platil splátky úveru vkladom na účet žalovaného, teda žalovaný mu reálne žiadne služby neposkytol, pričom úhrady žalobcu za služby, ktoré žalovaný žalobcovi reálne neposkytol sú nepochybne v neprospech žalobcu ako spotrebiteľa, pričom žalobca ani nemal možnosť sa vysloviť či o tieto služby má záujem alebo nie, takáto možnosť mu ani nebola daná na výber, pričom žalovaný takýmto spôsobom získava plnenie za služby, ktoré žalobcovi nikdy neposkytol ako je to v tomto prípade, pričom ide o služby striktné súvisiace s úverom a žalovaný je povinný ich vykonávať bezodplatne lebo bezprostredne súvisia s platením úveru. Súd posúdil preto Dohodu o poskytnutí služieb ako absolútne neplatnú v rozpore s §9 ods.10 zákona č. 129/2010 Z. z. o spotrebiteľských úveroch, tvrdenie, že ide o doplnkovú službu nie je možné akceptovať, tiež táto Dohoda bola už súdmi judikovaná ako neplatná či už ako neprijateľná zmluvná podmienka alebo pre nedostatok vôle spotrebiteľa, ktorý mal prvoradý záujem pri nepriaznivej finančnej situácii získať úver a nie platiť za doplnkové služby, ktoré si ani neobjednal, ale ktoré mu dodávateľ výslovne " vnútil" bez možnosti sa vyjadriť či o ne v skutočnosti má záujem alebo nie, tiež nemožno akceptovať tvrdenie žalovaného, že žalobca mohol od zmluvy odstúpiť, keď nie je právne znalý a ani nemusel zistiť, že to čo platí je okrem plnenia na úver aj plnením za služby o ktoré v skutočnosti ani nemá záujem pokiaľ by mal možnosť výberu, ktorú možnosť mu žalovaný ani neposkytol, vtedy by sa rozhodol slobodne v súlade so svojou vôľou.

8. Podľa žalobcom predložených výpisov z účtu žalobca vkladal na účet v ČSOB v celkovej sume 1558,64 eur čo žalovaný písomne potvrdil na č.l.129 spisu a v konaní to nebolo sporné. Tiež žalovaný na č.l.131 spisu potvrdil, že dňa 18.06.2015 vyplatil žalobcovi sumu 1350 eur zo zmluvy o revolvingovom úvere.

9.Podľa § 52 ods. 1 až 3 Občianskeho zákonníka spotrebiteľskou zmluvou je každá zmluva bez ohľadu na právnu formu, ktorú uzatvára dodávateľ so spotrebiteľom. Ustanovenia o spotrebiteľských zmluvách, ako aj všetky iné ustanovenia upravujúce právne vzťahy, ktorých účastníkom je spotrebiteľ, použijú sa vždy, ak je to na prospech zmluvnej strany, ktorá je spotrebiteľom. Odlišné zmluvné dojednania alebo dohody, ktorých obsahom alebo účelom je obchádzanie tohto ustanovenia, sú neplatné. Dodávateľ je osoba, ktorá pri uzatváraní a plnení spotrebiteľskej zmluvy koná v rámci predmetu svojej obchodnej alebo inej podnikateľskej činnosti.

10. Podľa § 54 ods. 1 a 2 Občianskeho zákonníka zmluvné podmienky upravené spotrebiteľskou zmluvou sa nemôžu odchyliť od tohto zákona v neprospech spotrebiteľa. Spotrebiteľ sa najmä nemôže vopred vzdať svojich práv, ktoré mu tento zákon priznáva, alebo si inak zhoršiť svoje zmluvné postavenie. V pochybnostiach o obsahu spotrebiteľských zmlúv platí výklad, ktorý je pre spotrebiteľa priaznivejší.

11. Podľa čl.3 ods.1 Smernice Rady 93/13/EHS z 5.apríla 1993 zmluvná podmienka, ktorá nebola individuálne dohodnutá sa považuje za nekalú, ak napriek požiadavke dôvery spôsobí značnú nerovnováhu v právach a povinnostiach strán vzniknutých na základe zmluvy, ku škode spotrebiteľa.

12. Podľa čl.6 ods.1 členské štáty zabezpečia, aby nekalé podmienky použité v zmluvách uzatvorených so spotrebiteľom zo strany predajcu alebo dodávateľa podľa ich vnútroštátneho práva, neboli záväzné pre spotrebiteľa a aby zmluva bola podľa týchto podmienok naďalej záväzná pre strany, ak je jej ďalšia existencia možná bez nekalých podmienok.

Podľa ods.3 príloha obsahuje indikatívny a nevyčerpávajúci zoznam podmienok, ktoré sa môžu považovať za nekalé.

13. Podľa čl.5 v prípade zmlúv, v ktorých sú všetky alebo niektoré podmienky ponúkané spotrebiteľovi v písomnej forme, musia byť vždy tieto podmienky vypracované zrozumiteľne. Keď existuje pochybnosť o zmysle podmienky, prednosť má výklad priaznivejší pre spotrebiteľa. Toto pravidlo výkladu neplatí v súvislosti s postupmi stanovenými v čl.7 ods.2.

14. Podľa čl.6 ods.1 členské štáty zabezpečia, aby nekalé podmienky použité v zmluvách uzatvorených so spotrebiteľom zo strany predajcu alebo dodávateľa podľa ich vnútroštátneho práva, neboli záväzné pre spotrebiteľa a aby zmluva bola podľa týchto podmienok naďalej záväzná pre strany, ak je jej ďalšia existencia možná bez nekalých podmienok.

15. V súvislosti s implementáciou smernice č. 93/13 EHS o nekalých podmienkach v spotrebiteľských zmluvách treba dôsledne odlišovať problematiku ochrany spotrebiteľa- zmluvu, ktorá sa uzatvára tak, že obsahuje zmluvné podmienky, ktoré spotrebiteľ nebol schopný ovplyvniť. Uvedená smernica za spotrebiteľskú zmluvu považuje každú zmluvu, pri ktorej spotrebiteľ nemal možnosť ovplyvniť jej obsah. Ustanovenia §52 a nasl. Občianskeho zákonníka sa vzťahujú práve na tento druh zmlúv. Ide o osobitnú ochranu v rámci ochrany spotrebiteľa. Zákon v § 53 vymedzuje neprijateľné podmienky v spotrebiteľských zmluvách, pričom rozlišuje, či boli individuálne dohodnuté alebo nie. Pre spotrebiteľskú zmluvu vymedzenú v tomto ustanovení sú dôležité tie podmienky, s ktorými sa spotrebiteľ nemal možnosť oboznámiť pred uzavretím zmluvy podľa § 53 ods.4 písm. a/ Občianskeho zákonníka. Preto pojem spotrebiteľská zmluva možno vymedziť v užšom a širšom zmysle. V širšom zmysle je to každá zmluva uzatváraná medzi spotrebiteľom a dodávateľom. V užšom zmysle ide o takú spotrebiteľskú zmluvu, ktorej zmluvné podmienky sa pripravujú vopred pri ktorých spotrebiteľ nemá možnosť ovplyvniť ich obsah. To neplatí ak ide o podstatný predmet plnenia - primeranú cenu plnenia alebo ak boli neprijateľné zmluvné podmienky dojednané individuálne.

16. Podľa § 1 ods.1, ods.2 zákona č. 129/2010 Z. z. o spotrebiteľských úveroch účinného v čase uzavretia zmluvy o spotrebiteľskom úvere tento zákon upravuje práva a povinnosti súvisiace s poskytovaním spotrebiteľského úveru na základe zmluvy o spotrebiteľskom úvere, podmienky poskytovania spotrebiteľského úveru, náležitosti zmluvy o spotrebiteľskom úvere, spôsob výpočtu celkových nákladov spotrebiteľa spojených s poskytovaním spotrebiteľského úveru a ďalšie opatrenia na ochranu spotrebiteľa. Spotrebiteľským úverom na účely tohto zákona je dočasné poskytnutie peňažných prostriedkov na základe zmluvy o spotrebiteľskom úvere vo forme pôžičky, úveru, odloženej platby alebo obdobnej finančnej pomoci poskytnutej veriteľom spotrebiteľovi. Spotrebiteľský úver podľa tohto zákona nemožno poskytnúť finančnými prostriedkami v hotovosti.

17. Podľa § 9 ods.1, ods.2 písm. f/, l /zákona č. 129/2010 Z. z. o spotrebiteľských úveroch účinného v čase uzavretia zmluvy zmluva o spotrebiteľskom úvere musí mať písomnú formu. Každá zmluvná strana dostane najmenej jedno jej vyhotovenie v listinnej podobe alebo na inom trvanlivom médiu, ktoré je dostupné spotrebiteľovi.

Zmluva o spotrebiteľskom úvere okrem všeobecných náležitostí podľa Občianskeho zákonníka musí obsahovať tieto náležitosti: dobu trvania zmluvy o spotrebiteľskom úvere a termín konečnej splatnosti spotrebiteľského úveru, výšku, počet a termíny splátok istiny, úrokov a iných poplatkov, prípadné poradie, v ktorom sa budú splátky priradovať k jednotlivým nesplateným zostatkom s rôznymi úrokovými sadzbami spotrebiteľského úveru na účely jeho splatenia,

18. Podľa § 9 ods.10 zákona č. 129/2010 Z. z. o spotrebiteľských úveroch veriteľovi sa zakazuje požadovať od spotrebiteľa úhradu poplatkov, náhradu nákladov alebo inú odplatu za vedenie, evidenciu alebo správu spotrebiteľského úveru alebo účtu alebo zrušenie účtu, na ktorom je vedený spotrebiteľský úver a ktorého zriadenie alebo vedenie je podmienkou poskytnutia spotrebiteľského úveru alebo poskytnutia spotrebiteľského úveru za ponúkaných podmienok; to neplatí, ak ide o účet podľa § 708 až 715 Obchodného zákonníka, osobitného zákona alebo o osobitnú službu, ktorá nie je podmienkou úverového vzťahu a ktorej podmienkou poskytnutia je písomný súhlas spotrebiteľa.

19. Podľa § 11 ods.1 písm. b/ a d/ zákona č. 129/2010 Z. z. o spotrebiteľských úveroch zmluva o spotrebiteľskom úvere neobsahuje náležitosti podľa § 9 ods. 2 písm. a) až l), s), z) a aa), v zmluve o spotrebiteľskom úvere je uvedená nesprávne ročná percentuálna miera nákladov v neprospech spotrebiteľa.

20. Podľa § 39 Občianskeho zákonníka neplatný je právny úkon, ktorý svojím obsahom a účelom odporuje zákonu alebo ho obchádza alebo sa prieči dobrým mravom.

21. Podľa § 451 ods. 1, ods.2 Občianskeho zákonníka kto sa na úkor iného bezdôvodne obohatí, musí obohatenie vydať. Bezodôvodným obohatením je majetkový prospech získaný plnením bez právneho dôvodu, plnením z neplatného právneho úkonu alebo plnením z právneho dôvodu, ktorý odpadol, ako aj majetkový prospech získaný z nepoctivých zdrojov.

22. Podľa § 1 ods. 1, ods.2, § 2 písm. a/, b/ zákona č. 250/2007 Z. z. o ochrane spotrebiteľa tento zákon upravuje práva spotrebiteľov a povinnosti výrobcov, predávajúcich, dovozcov a dodávateľov, pôsobnosť orgánov verejnej správy v oblasti ochrany spotrebiteľa, postavenie právnických osôb založených alebo zriadených na ochranu spotrebiteľa (ďalej len "združenie") a označovanie výrobkov cenami. Tento zákon sa vzťahuje na predaj výrobkov a poskytovanie služieb, ak k plneniu dochádza na území Slovenskej republiky alebo ak plnenie súvisí s podnikaním na území Slovenskej republiky.

Na účely tohto zákona sa rozumie spotrebiteľom fyzická osoba, ktorá pri uzatváraní a plnení spotrebiteľskej zmluvy¹⁾ nekoná v rámci predmetu svojej podnikateľskej činnosti, zamestnania alebo povolania. Predávajúcim je osoba, ktorá pri uzatváraní a plnení spotrebiteľskej zmluvy koná v rámci predmetu svojej podnikateľskej činnosti alebo povolania, alebo osoba konajúca v jej mene alebo na jej účet,

23. Podľa § 3ods.1, ods.3, ods.5 zákona č. 250/2007 Z. z. o ochrane spotrebiteľa v znení neskorších zmien a doplnkov každý spotrebiteľ má právo na výrobky a služby v bežnej kvalite, uplatnenie reklamácie, náhradu škody, vzdelávanie, informácie, ochranu svojho zdravia, bezpečnosti a ekonomických záujmov a na podávanie podnetov a sťažností orgánom dozoru, dohľadu a kontrol(ďalej len "orgán dozoru") a obci pri porušení zákonom priznaných práv spotrebiteľa.

Každý spotrebiteľ má právo na ochranu pred neprijateľnými podmienkami v spotrebiteľských zmluvách, proti porušeniu práv a povinností ustanovených zákonom s cieľom ochrany spotrebiteľa môže sa spotrebiteľ proti porušiteľovi na súde domáhať ochrany svojho práva. Združenie sa môže na súde proti porušiteľovi domáhať, aby sa porušiteľ zdržal protiprávneho konania a aby odstránil protiprávny stav, a to aj vtedy, ak takéto konanie porušiteľa poškodzuje záujmy spotrebiteľov, ktoré nie sú len jednoduchým súhrnom záujmov jednotlivých spotrebiteľov poškodených porušením spotrebiteľských práv, ale ide o konanie porušiteľa uplatňované voči všetkým spotrebiteľom (ďalej len "kolektívne záujmy spotrebiteľov"). Spotrebiteľ, ktorý na súde úspešne uplatní porušenie práva alebo povinnosti ustanovenej týmto zákonom a osobitnými predpismi, má právo na primerané finančné zadosťučinenie od toho, kto za porušenie práva alebo povinnosti ustanovenej týmto zákonom a osobitnými predpismi zodpovedá.

24. Na základe výsledkov vykonaného dokazovania mal súd za preukázané, že žaloba žalobcu je dôvodná lebo zo zmluvy o poskytnutí revolvingového úveru č. 8500119512 zo dňa 18.06.2015 vyplýva, že žalobcovi bol poskytnutý žalovaným revolvingový úver vo výške 1500 eur pri splatnosti v 42 mesačných splátok aj s platbou podľa Dohody o poskytnutí služieb 81,82 eur pri celkovej výške 2123,58 eur, pri RPMN 25,42% v bode 5 zmluvy /vyplňte/ údaje o požadovanom úvere/, 24,71% údaj pri schválenom úvere v bode 6 zmluvy / nevyplňajte/, úrokovej sadzbe 17,40 %, pri priemernej RPMN 37,67%, pri úroku z omeškania 5,05% ročne pri poplatku za poskytnutie úveru 150 eur, pričom všetky zmeny a doplnky sa k zmluve budú vykonané po vzájomnej dohode zmluvných strán v dodatku k zmluve. Podľa vstupných údajov pre revolvingový úver uvedených v zmluve pri výške splátky 81,82 eur mesačne spolu s Dohodou o poskytnutí služieb je RPMN 107,99% vrátane poplatku za poskytnutie úveru 150 eur, po výške úveru 1350 eur, ktorú žalovaný žalobcovi v skutočnosti poskytol čo preukázal výpisom z účtu keď hneď odpočítal z tejto sumy poplatok za poskytnutie úveru 150 eur a vyplatil žalobcovi na úver len sumu 1350 eur, teda RPMN uvedená v zmluve je vypočítaná nesprávne, pričom za takýchto podmienok by bola celková výška úveru 3586,44 eur a nie 2123,58 eur ako je uvedené v zmluve. Pokiaľ ide o plnenie zo zmluvy žalobcom jednoznačne vyplýva, že výška splátky bola 81,82 eur čo vyplýva z bodu 5 zmluvy v ktorej časti je uvedená žiadosť spotrebiteľa o splátku a v bode 6 zmluvy sú už údaje schváleného úveru ako aj zo samotného plnenia žalobcu č.l.10-13, 17-18 spisu vyplýva, že žalobca plnil na úver najmenej sumu 81,82 eur mesačne ako je uvedené v zmluve, prípadne 82 eur, nie menej ako uvádza splátka 81,82eur, teda súčasťou zmluvy o revolvingovom úvere bola zároveň aj Dohoda o poskytnutí služieb zo dňa 18.06.2015. Oznámenie o schválení úveru nie je súčasťou zmluvy o úvere, lebo v zmysle bodu 17. bod 17.1 Zmluvných podmienok podpísaných žalobcom všetky zmeny a doplnenia zmluvy budú vykonané vo forme písomného dodatku k zmluve o revolvingovom úvere, teda zmluva neobsahuje splatnosť jednotlivých splátok, obsahuje len výšku splátok a počet splátok a tiež neobsahuje konečnú splatnosť úveru, teda RPMN je vypočítaná nesprávne v neprospech spotrebiteľa, zmluva neobsahuje splatnosť jednotlivých splátok úveru a konečnú splatnosť úveru, teda absentujú obligatórne náležitosti § 9 ods.2 písm. f/, l/ zákona č. 129/2010 Z. z. o spotrebiteľských úveroch teda v zmluve absentuje konečná splatnosť úveru a splatnosť jednotlivých splátok, teda nie je zrejmé k akému dňu v mesiaci nastáva splatnosť jednotlivých mesačných splátok, tiež v zmluve je nesprávne stanovená RPMN, lebo žalobca vychádzal z nesprávnej výšky úveru, keď v zmluve je uvedená výška úveru 1500 eur, no v skutočnosti bola žalobcovi na základe tejto zmluvy poskytnutá len suma 1350 eur čo jednoznačne vyplýva z výpisu z účtu žalovaného, ktorý predložil súdu, teda RPMN bola uvedená v nesprávnej výške v rozpore s § 11 ods.1 písm. d/ zákona č. 129/2010 Z. z. o spotrebiteľských úveroch účinného v čase uzavretia zmluvy o revolvingovom úvere bezúročný a bez poplatkov, pričom RPMN je obligatórnou náležitosťou každého spotrebiteľského úveru a zákon o spotrebiteľských úveroch v tomto smere nepozná žiadnu výnimku, naopak nesprávnosť tohto výpočtu sankcionuje dodávateľa bezúročnosťou a bezpoplatkovosťou spotrebiteľského úveru vychádzajúc z ustanovenie § 11 ods.1 písm. d/ zákona č. 129/2010 Z. z. o spotrebiteľských úveroch len tento údaj je pre spotrebiteľa veľmi významný lebo podľa neho možno posúdiť a porovnať či úver je pre spotrebiteľa výhodný alebo nie v porovnaní s inými spotrebiteľskými úvermi na trhu. Pokiaľ ide o plnenie zo zmluvy žalobcom jednoznačne vyplýva, že výška splátky bola 81,82 eur vrátane Dohody o poskytnutí služby, teda ide nepochybne o službu závislú na samotnom úvere čo vyplýva z bodu 5 zmluvy v ktorej časti je uvedená žiadosť spotrebiteľa o splátku a v bode 6 zmluvy sú už údaje schváleného úveru ako aj zo samotného plnenia žalobcu na úver, ktorý nezaplatil ani jednu splátku vo výške nižšej ako je 81,82eur eur a viac čo vyplýva z dôkazu predloženého žalobcom ako aj žalovaným, teda súčasťou zmluvy o revolvingovom úvere bola zároveň aj Dohoda o poskytnutí služieb zo dňa 18.06.2015, ktorú súd posúdil ako zmluvu závislú od zmluvy o úvere čo nepochybne vyplýva z obsahu tejto dohody, ktorej zmyslom je poskytovanie služieb v súvislosti s vedením úverového účtu konkrétne " využívanie služieb a povinnosť uhradiť odplatu", pričom táto dohoda nepochybne súvisí a závisí od zmluvy o revolvingovom úvere a zaniká zosplatením úveru. Súd sa nestotožňuje s tvrdením žalovaného, že ide o samostatnú zmluvu nezávislú od zmluvy o spotrebiteľskom úvere, lebo z jej obsahu a účelu vyplýva, že ide o závislú zmluvu na revolvingovom úvere čo nepochybne vyplýva z obsahu tejto Dohody, ktorá v každom odseku odkazuje na obsah zmluvy o revolvingovom úvere navyše obe boli uzavreté naraz v jeden deň a pod rovnakým číslom zmluvy, pričom žalobca splácal úver výlučne vkladom na účet žalovaného v ČSOB banke, teda je ťažko pochopiteľné, aké služby mohol žalovaný žalobcovi v súvislosti so spotrebiteľským úverom poskytnúť, sú to bežné služby, ktoré musí dodávateľ vykonať so zaúčtovaním splátky a vedením úverového účtu, pričom ide o služby, ktoré nemôžu byť odplátne a ktoré sú v príkrom rozpore s § 9 ods.10 zákona č. 129/2010 Z. z. o spotrebiteľských úveroch účinného od 10.06.2013, podľa ktorého Veriteľovi sa zakazuje požadovať od spotrebiteľa úhradu poplatkov, náhradu nákladov alebo inú odplatu za vedenie, evidenciu alebo

správu spotrebiteľského úveru alebo účtu alebo zrušenie účtu, na ktorom je vedený spotrebiteľský úver a ktorého zriadenie alebo vedenie je podmienkou poskytnutia spotrebiteľského úveru alebo poskytnutia spotrebiteľského úveru za ponúkaných podmienok, teda v danom prípade ide podľa názoru súdu o absolútne neplatný právny úkon podľa § 39 OZ ku ktorej absolútnej neplatnosti musí súd prihliadať ex offio. Nie je mysliteľné, aby spotrebiteľ platil za úver mesačnú splátku 46,99 eur a s Dohodou o poskytnutí služieb bola táto splátka 81,82 eur pri 42 splátkach žalobca ako spotrebiteľ zaplatil za službu mesačne 34,83eur x 42 splátok čo je suma 1462,86 eur len za služby, ktoré je veriteľ povinný vykonať bezodplatne v súvislosti so spotrebiteľským úverom a ktoré patria k základným povinnostiam veriteľa-dodávateľa v súvislosti s vedením spotrebiteľského úveru, navyše si žalobca ako veriteľ strhol poplatok za poskytnutie úveru vo výške 150 eur, ktorý predstavuje určitú réžiu na vedenie účtu a nevyplatil žalobcovi ako spotrebiteľovi celú dohodnutú výšku úveru. Súd v tomto smere poukazuje na rozhodnutie ESD č.

C-377/14 vo veci Radlinger- Radlingerová, v ktorom rozhodnutí SD práve rozoberá otázku, keď dodávateľ nevyplatí spotrebiteľovi celú sumu spotrebiteľského úveru uvedenú v zmluve, ale sumu nižšiu ako je uvedené v zmluve, tým, že si z tejto sumy strhne rôzne poplatky, čím dochádza k nesprávnemu výpočtu RPMN pri ktorom dodávateľ nevychádza zo skutočne vyplatenej výšky úveru spotrebiteľovi, ale zo zmluvnej výšky úveru, ktorá spotrebiteľovi vyplatená nebola čo je nepochybne v neprospech spotrebiteľa čo spôsobuje bezúročnosť a bezpoplatkovosť úveru, teda súd dospel k záveru, že úver je bezúročný a bez poplatkov aj s poukazom na ustanovenie § 11 ods.1 písm. d/ zákona č.129/2010 Z. z. o spotrebiteľskom úvere účinného v čase uzavretia zmluvy.

25. Služba uvedená v Dohode o poskytnutí služby zo dňa 18.06.2015 predstavuje úkony, ktoré sú bežnou súčasťou správy spotrebiteľského úveru, ktorú musí vykonávať každý zodpovedný veriteľ, ak chce mať prehľad o splácaní úveru. Žalobca ako spotrebiteľ nemal možnosť ovplyvniť obsah predloženej Dohody o poskytovaní služieb, ktorá je výhodná výlučne pre žalovaného ako veriteľa a zároveň dodávateľa zmyslom tejto zmluvy bolo obísť ust. § 9 ods.10 zákona č. 129/2010 Z. z. pri výpočte RPMN, ktorý je v skutočnosti pri splátke 81,82 eur až 107,99 % a nie 24,71 % ako je uvedené v zmluve teda išlo o zavádzanie spotrebiteľa ohľadne výpočtu RPMN, lebo v bode 5 zmluvy je RPMN 25,42%, pričom v bode 6 schválený úver je RPMN 24,71% čo nie je totožný údaj, pričom v skutočnosti je RPMN pri vstupných údajoch stanovených v zmluve, celkovej výške úveru 1350 eur, ktorá bola žalobcovi vyplatená 107,99% a skutočnej výške úveru 3586,44 eur pri zohľadnení poplatku za poskytnutie úveru vo výške 150 eur pri 42 splátkach po 81,82 eur, teda ani celková výška úveru nie je správna a aj táto je zavádzajúca /42 splátok x 81,82 eur ak by súd nezohľadnil poplatok za poskytnutie úveru čo je suma 3419,64 eur a pri zohľadnení poplatku 150 eur by potom celková výška úveru bola 3586,44 eur, teda zmluva o úvere neobsahuje obligatórne náležitosti § 9 ods.2 písm. f/,l/ zákona č. 129/2010 Z. z. o spotrebiteľských úveroch účinného v čase uzavretia zmluvy. Súd sa tiež zaoberal platnosťou Dohody o poskytnutí služieb zo dňa 18.06.2015, ktorá so spotrebiteľským úverom jednoznačne súvisí, lebo výška mesačnej splátky úveru je vrátane Dohody je 81,82 eur, čo je uvedené priamo v spotrebiteľskej zmluve, tiež bola uzavretá spolu so zmluvou o revolvingovom úvere dňa 18.06.2015 pod rovnakým číslom 8500119512 a tiež treba uviesť, že žalobca nemal možnosť túto zmluvu odmietnuť, taká možnosť mu daná nebola, pričom tvrdenia žalovaného, že mohol od zmluvy odstúpiť nie je možné akceptovať, lebo nebolo mu dané na výber, či túto zmluvu uzavrie alebo nie, ale bola mu dodávateľom priamo "vnútená" a keď chcel získať úver pre nepriaznivú životnú situáciu, pristúpil na všetky podmienky predložené dodávateľom t.j. žalovaným ako právne znalým dodávateľom, ktorého vyjednávací sila je nepochybne vyššia ako právne neznaľého spotrebiteľa, navyše keď ide o formulárové zmluvy priamo vypracované dodávateľom tak, aby boli v prospech dodávateľa. V skutočnosti žalovaný žalobcovi žiadne služby v súvislosti s platením úveru neposkytol, lebo žalobca platil úver priamo v hotovosti v ČSOB čo preukazujú pripojené doklady o vkladoch mesačných splátok úveru priamo na účet žalovaného v banke, teda žalovaný ako dodávateľ neposkytol žiadne relevantné služby žalobcovi ako spotrebiteľovi v súvislosti s platením úveru, viesť úverový účet je základnou povinnosťou veriteľa a tento úkon nemožno spoplatniť čo stanovuje § 9 ods.10 zákona o spotrebiteľských úveroch účinného v čase uzavretia úverovej zmluvy a Dohody o poskytovaní služieb. Súd dospel k záveru, že Dohoda o poskytovaní služieb zo dňa 18.06.2015 je absolútne neplatným právnym úkonom v zmysle § 39 Občianskeho zákonníka v spojení s § 9 ods.10 zákona č. 129/2010 Z. z. o spotrebiteľských úveroch a súd k tejto absolútnej neplatnosti prihliada ex offio.

26. Súd preto dospel k záveru, že úver je bezúročný a bez poplatkov, preto v zmysle § 451 Občianskeho zákonníka vzniklo žalobcovi právo na vydanie bezdôvodného obohatenia. Žalobca zaplatil na úver žalovanému sumu 1558,64 eur čo nebolo v konaní sporné a žalovaný to nenamietal, naopak potvrdil to

predloženými dokladmi o úhrade dlhu žalobcom po odpočítaní výšky plnenia, ktoré žalovaný žalobcovi zo zmluvy poskytol čo je suma 1350 eur, ktorú žalovaný potvrdil výpisom z účtu je suma 208,64eur, ktorú sumu je žalovaný povinný vydať žalobcovi z titulu bezdôvodného obohatenia na tom základe, že súd posúdil úver ako bezúročný a bezpoplatkov a Dohodu o poskytnutí služby zo dňa 18.06.2015 ako absolútne neplatný právny úkon v zmysle § 39 Občianskeho zákonníka.

27. Súd zároveň dospel k záveru, že došlo k porušeniu práv spotrebiteľa v zmysle § 3 ods.5 zákona č. 250/2007 Z. z. o spotrebiteľských úveroch a žalobca ako spotrebiteľ úspešne uplatnil porušenie práva na súde, ktorým došlo zo strany dodávateľa k neoprávnenému zásahu do práv žalobcu ako spotrebiteľa a žalobca sa v súdnom konaní úspešne domohol ochrany svojich práv proti nekalým praktikám dodávateľa, ktoré predstavuje okrem nerešpektovania zákonom stanovených obligatórnych náležitostí úverovej zmluvy a nesprávneho výpočtu RPMN v zmluve o spotrebiteľskom úvere v neprospech spotrebiteľa, vyplatenie výšky úveru v sume 1350 eur, hoci zmluvná výška úveru bola 1500eur, teda poškodil spotrebiteľa tým, že mu vyplatil na úver menej ako uvádzala zmluva o úvere, čím došlo nepochybne k porušeniu práv spotrebiteľa a aj samotná Dohoda o poskytnutí služieb zo dňa 18.06.2015, ktorou žalovaný žiadne služby žalobcovi ako spotrebiteľovi neposkytol a vyúčtoval si 42 splátok x 34,83 eur /81,82 eur mínus 46,99 eur / čo je suma 1462,86 eur, pričom súdy už judikovali túto dohodu ako neprijateľnú zmluvnú podmienku resp. ako právny úkon s nedostatkom vôle žalobcu na uzavretie tejto dohody vzhľadom na formulárový charakter tejto zmluvy, napriek tomu žalovaný neupustil od svojho konania a sám nepristúpil k odstúpeniu od tejto dohody, ale v tomto nekalom konaní i naďalej pokračoval, pričom dôvody uplatnené žalobcom neuznal a mimosúdne vec neriešil, naopak žiadal žalobu ako nedôvodnú zamietnuť, preto súd dospel k záveru, že žalobca má právo aj na primerané zadosťučinenie, ktoré predstavuje suma 100 eur, ktorá je podľa názoru súdu primeraná vznikutej ujme na strane žalobcu zodpovedajúcej porušeniu práv žalobcu ako spotrebiteľa, ktorý sa musel domáhať na súde ochrany svojich práv napriek tomu, že už právoplatnými súdnymi rozhodnutiami bolo porušenie práv spotrebiteľov z takýchto formulárových zmlúv judikované, pričom žalovaný o nich nepochybne vie, lebo je účastníkom týchto konaní napriek tomu nezjednal žiadnu nápravu a mimosúdne vec neuzavrel, teda neuznal dôvody uvádzané žalobcom v konaní.

28. O trovách konania rozhodol súd podľa § 255 ods.1 CSP, že žalobcovi priznal proti žalovanému plnú náhradu trov konania vo výške 100%, lebo bol v tomto spore plne úspešný. O náhrade trov konania po právoplatnosti konania vo veci samej rozhodne vyšší súdny úradník samostatným uznesením podľa § 262 ods.2 CSP.

Poučenie:

Proti tomuto rozsudku možno podať odvolanie v lehote 15 dní odo dňa jeho doručenia prostredníctvom tunajšieho súdu na Krajský súd v Trenčíne, písomne, v dvoch vyhotoveniach (§ 355 ods. 1, § 362 ods. 1 prvej vety CSP). Odvolanie môže podať strana, v ktorej neprospech bolo rozhodnutie vydané.

V odvolaní sa popri všeobecných náležitostiach podania uvedie, proti ktorému rozhodnutiu smeruje, v akom rozsahu sa napáda, z akých dôvodov sa rozhodnutie považuje za nesprávne (odvolacie dôvody) a čoho sa odvolateľ domáha (odvolací návrh). Ak zákon na podanie nevyžaduje osobitné náležitosti, v podaní sa uvedie, a) ktorému súdu je určené, b) kto ho robí, c) ktorej veci sa týka, d) čo sa ním sleduje a e) podpis. Ak ide o podanie urobené v prebiehajúcim konaní, náležitosťou podania je aj uvedenie spisovej značky tohto konania. Podanie urobené v listinnej podobe treba predložiť v potrebnom počte rovnopisov s prílohami tak, aby sa jeden rovnopis s prílohami mohol založiť do súdneho spisu a aby každý ďalší subjekt dostal jeden rovnopis s prílohami. Ak sa nepredloží potrebný počet rovnopisov a príloh, súd vyhotoví kópie podania na trovy toho, kto podanie urobil.

Odvolanie možno odôvodniť len tým, že a) neboli splnené procesné podmienky, b) súd nesprávnym procesným postupom znemožnil strane, aby uskutočňovala jej patriace procesné práva v takej miere, že došlo k porušeniu práva na spravodlivý proces, c) rozhodoval vylúčený sudca alebo nesprávne obsadený súd, d) konanie má inú vadu, ktorá mohla mať za následok nesprávne rozhodnutie vo veci, e) súd prvej inštancie nevykonal navrhnuté dôkazy, potrebné na zistenie rozhodujúcich skutočností, f) súd prvej inštancie dospel na základe vykonaných dôkazov k nesprávnym skutkovým zisteniam, g) zistený skutkový stav neobstojí, pretože sú prípustné ďalšie prostriedky procesnej obrany alebo

ďalšie prostriedky procesného útoku, ktoré neboli uplatnené, alebo h) rozhodnutie súdu prvej inštancie vychádza z nesprávneho právneho posúdenia veci. Odvolanie proti rozhodnutiu vo veci samej možno odôvodniť aj tým, že právoplatné uznesenie súdu prvej inštancie, ktoré predchádzalo rozhodnutiu vo veci samej, má vadu uvedenú v odseku 1, ak táto vada mala vplyv na rozhodnutie vo veci samej.

Odvolacie dôvody a dôkazy na ich preukázanie možno meniť a dopĺňať len do uplynutia lehoty na podanie odvolania.

Rozsah, v akom sa rozhodnutie napáda, môže odvolateľ rozšíriť len do uplynutia lehoty na podanie odvolania.

Ak povinný dobrovoľne nesplní, čo mu ukladá vykonateľné rozhodnutie, oprávnený môže podať návrh na vykonanie exekúcie podľa osobitného zákona.